

La teràpia assistida per cavalls galopa endavant

Sovint hem sentit parlar de la teràpia amb animals relacionada amb les persones amb necessitats educatives especials. Però, les notícies que ens arriben, sovint, ens ho presenten com una activitat llunyana, que fan a altres països, o que si la fan aquí, és exclusiva de la població adinerada.

Doncs no és així: aquí, a Llagostera, podem dir que tenim un dels referents de la província pel que fa a la teràpia amb cavalls.

El centre d'equitació *Cavall de Mar* ja fa tres anys que està duent a terme activitats amb adults discapacitats del centre *Tramuntana de Sant Feliu* i amb nens de l'escola *Els Àngels de Palamós*.

Aquest setembre va ser la seu gironina de l'equiteràpia, acollint un curs que van fer fisioterapeutes, mestres, educadors i logopedes de totes les escoles d'educació especial de la província, amb la Sònia Romera, l'especialista a Catalunya, i professora de la Universitat de Vic.

A finals d'octubre, en José Antonio Molina, de Sant Feliu de Guíxols i alumne del CPEE *Els Àngels de Palamós*, va representar el centre d'equitació al primer campionat d'equitació adaptada de Catalunya i va quedar en tercera posició.

Però, què és la teràpia assistida per cavalls?

S'entén la teràpia amb cavalls com una teràpia complementària, no com una teràpia alternativa, els cavalls no curen ningú, el que fan és fer de mediadors i ajudar a millorar la qualitat de vida de les persones que presenten diferents tipus de discapacitat (física, psíquica i/o sensorial), problemes d'adaptació social o problemes de salut mental.

Trobem diverses modalitats de la teràpia assistida per cavalls:

Hipoteràpia: va adreçada a aquelles persones que per la seva greu discapacitat física o psíquica no poden exercir pràcticament cap acció sobre el cavall.

Equitació terapèutica: la persona pot exercir alguna acció sobre el cavall, ja sigui en el moment de la higiene, en la preparació del material o en l'acte mateix de muntar a cavall. Aquest aprèn a comunicar-se amb el cavall i acaba essent un genet actiu.

Equitació adaptada: adreçada a aquelles persones que practiquen l'equitació com una opció lúdica però que per la seva discapacitat necessiten adaptacions per poder accedir al cavall i a la muntura.

Equiteràpia social: adreçada a aquelles persones que es troben en

una situació de conflicte que els genera problemes d'adaptació social.

Quan el cavall camina, reproduïx el patró normalitzat de marxa humana, és per això que les persones que tenen dificultats motrius, asseguts damunt el cavall poden percebre aquests moviments de pelvis, que en algunes ocasions no hauran notat abans.

Damunt del cavall es pot reduir o bé augmentar el to muscular, regular els moviments peristàltics i la respiració, relaxar musculatura tensa, cosa que en el gimnàs amb els fisioterapeutes també es pot aconseguir, però que amb els cavalls succeeix abans i sense tant d'esforç, gairebé de manera natural.

Els beneficis físics són molts, però no els únics. Quan es fa teràpia assistida per cavalls, també hem de comptar amb el vessant relacional.

Estar amb animals obre moltes portes a la relació, com aprendre a respectar, ser responsables i acceptar que hi ha caràcters diferents. Muntar no és tan sols pujar damunt el cavall: cal anar-lo a buscar al camp, raspallar-lo per treure-li el fang de les potes, entendre el que li agrada i el que no. La persona li dona el que necessita al

Foto: Sílvia Fa

En José Antonio muntant el seu cavall

cavall i el cavall a canvi es deixa muntar.

També fomenta la comunicació hem vist persones amb trastorn generalitzat del desenvolupament fer demandes per tal de pujar al cavall i entendre consignes que en altres contextos són impensables.

Gairebé sempre les persones amb discapacitat, per la seva condició, depenen dels altres en molts aspectes de la vida diària. En aquesta activitat, ells són els responsables del benestar dels cavalls, es tracta de desenvolupar el rol del cuidador en lloc de ser cuidats, i això augmenta molt l'autoestima.